

kunne forekomme Tilfælde, hvor det vil være umuligt for en Præst, en Kolonibestyrer, en Læge eller anden Funktionær at forlade den Boplads, hvortil han er knyttet, og man har derfor heller ikke ment at burde fastslaa en absolut Mødepligt til Kredsmødernes Forhandlinger. Den, der er forhindret i at møde, bør have Adgang til skriftlig at fremsætte sine Bemærkninger til de Sager, der ville komme til Forhandling paa Møderne. Benytter han sig ikke af denne Ret, vil han være udsat for at miste den Indflydelse, han ellers kunde faa paa de foreliggende Sager; og den enkelte Funktionærs Interesse i at være medvirkende ved de Beslutninger, Kredsmødet maatte fatte, vil formentlig være tilstrækkelig Garanti mod, at han uden Grund undlader at deltage i Møderne.

Det er under Forhandlingerne gjort gældende, at der ved Loven af 27. Maj 1908 er oprettet Landsraad, Kommuneraad og blandede Domstole, og at man herefter ikke bør indføre Kredsmøder, idet Oprettelsen af flere offentlige Institutioner i Grønland vil gøre Forretningsgangen mere kompliceret og derved forsinke Sagernes Behandling. Det erkendes imidlertid, at det vil kunne være af Betydning at have et Middel til at opnaa Kendskab til, hvilken Opfattelse de danske i Grønland i et givet Tilfælde have af en Sag, men en saadan Kundskab vil man — antages det — lettest kunne opnaa ved at aabne de

danske i Grønland Adgang til Landsraadene, hvis Møder ifølge Loven af 27. Maj 1908 ledes af Inspektørerne, men i øvrigt udelukkende bestaa af Grønlændere. Som omtalt i Motiverne til den nævnte Lovbestemmelse (jfr. Rigsdagstidende for 1907—08 Tillæg A. Sp. 4683—4684), er Grunden til, at de danske ere udelukkede fra Deltagelse i Landsraadenes Forhandlinger den, at man har ønsket gennem disse Forhandlinger at faa de indfødtes virkelige Mening om deres egne Anliggender at vide. Udsættes de under Møderne for mulig Paaavirkning fra Europæerne, er det en Erfaring, at de i mange Tilfælde bøje sig for disses Autoritet og skjule deres egen Mening om de foreliggende Spørgsmaal. Da det vedblivende er Regeringens Opfattelse, at man paa hver Maade bør søge at sætte Grønlænderne i Stand til selv at bestyre deres kommunale Anliggender, har man ikke ment at burde aabne Landsraadene for de danske. Forbindelsen mellem Landsraadene og Kredsmøderne vil paa naturlig Maade blive tilvejebragt derved, at det ogsaa overlades Inspektøren at lede Kredsmødernes Forhandlinger.

De nærmere Regler angaaende Kredsmødernes Virksomhed, Kredsenes Omfang og Antal, Indkaldelsen af ekstraordinære Møder og lignende, vil formentlig kunne fastsættes af Indenrigsministeren.